

Žalovaný vedl na žalobkyni exekuci vnučenou dražbou nemovitostí k vydobytí pohledávky, jež mu příslušela za žalobkyní a za Ottou N-em jako solidárními dlužníky. Robert S. vymohl si zabavení a přikázání této pohledávky žalovaného, pokud příslušela žalovanému za Ottou N-em a byla zajištěna nadzástavním právem na pohledávce Otty N-a, zajištěné zástavním právem na nemovitostech žalobkyně, na něž nyní žalovaný vedl exekuci vnučenou dražbou. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalobkyně, by byla exekuce prohlášena nepřípustnou vzhledem k tomu, že na pohledávku žalovaného vedl exekuci Robert S. v rozsahu shora uvedeném. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil věc po právní stránce správně. Pohledávka vymáhaná žalovaným exekucí na žalobkyni přísluší mu proti žalobkyni a proti Ottu N-ovi jako solidárním dlužníkům, Robert S. vymohl si zabavení a přikázání této pohledávky žalovaného jen potud, pokud žalovanému přísluší proti Ottu N-ovi a je právem nadzástavním zajištěna na pohledávce Otty N-a 70.000 Kč, zajištěné právem zástavním na nemovitostech žalobkyně, na něž žalovaný vede nyní proti žalobkyni exekuci vnučenou dražbou, jíž žalobkyně odporuje. Pohledávka, která jest Robertem S-ěm zabavena a přikázána mu k vybrání, není tudíž co do osoby dlužníka totožná s pohledávkou, kterou žalovaný vymáhá na žalobkyni touto exekucí a zůstává žalovaný oprávněn, by v této exekuci proti žalobkyni pokračoval. Tomuto právnímu názoru nevádí, že usnesením okresního soudu ze dne 7. února 1928, jímž bylo Robertu S-ovi povoleno zabavení a přikázání pohledávky, bylo podle § 294 ex. ř. zakázáno žalobkyni jako poddlužnici, by neplatila na zapravení zabavené pohledávky nebo na její srážku povinnému, neboť zákazu tomu může býti vyhověno i tím, že žalobkyně může částku žalovaným vymáhanou v dražebním řízení, kdyby ji chtěla zaplatiti, složit na soudě.

Čís. 9901.

Přípustná (§ 228 c. ř. s.) a oprávněná jest žaloba o určení, že žalobce (vlastník věci) má nárok na výtěžek z dražby za věc, jež byla již vydražena a výtěžek za ni složen k soudu.

(Rozh. ze dne 9. května 1930, Rv I 1635/29.)

Žalovaný zabavil a vydražil v exekuci proti Karlu K-ovi auto. Žalující firma, tvrdící vlastnické právo k vydraženému autu, domáhala se na žalovaném, by bylo zjištěno, že žalobkyni přísluší k autu vlastnické

právo a že má žalobkyně nárok na výtěžek z dražby. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolatel má potud pravdu, pokud doličuje, že žaloba podle svých vývodů a svého konečného návrhu neodpovídá ani žalobě podle § 258 ex. ř., za niž se vydávala, ani žalobě podle § 37 ex. ř., za niž ji pokládá odvolací rozsudek. V posléze naznačeném směru schází jí zejména návrh žaloby podle § 37 ex. ř., by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou. Ale jde zřejmě o žalobu o určení, že dražební výtěžek patří žalobkyni, že tudíž má na něj nárok. Věta žalobního návrhu o právu vlastnickém k autu by byla pouhým do žaloby pojatým předurčovacím návrhem podle § 236 c. ř. s. Vlastním předmětem sporu byl by žalobní návrh na určení, že žalobkyně má nárok na výtěžek z dražby. Návrh ten jest podle § 228 c. ř. s. po formální stránce přípustný. Jednak nemůže býti vážných pochybností, že žalobkyně jako majitelka auta, za něž výtěžku bylo docíleno a jenž byl na soudě složen, má právní zájem na brzkém zjištění svého nároku na vydání tohoto výtěžku, neboť exekuční soud musí podle povinnosti přikročiti k jeho neodkladnému rozvrhu. Jednak není dobře možná žaloba o plnění, protože žalovaný, nejsa oprávněn se složeným výtěžkem volně nakládati, jej ani nemůže žalobkyni vydati a soud jej bez jeho odsouzení k vydání vydá podle úřední povinnosti straně, která soudním výrokem své právo k němu doloží. Po stránce hmotného práva jest tato určovací žaloba oprávněna, protože jde o vydání výtěžku docíleného za auto, žalovaným zabavené v exekuci proti jeho dlužníku Karlu K-ovi, ale patřící žalobkyni, takže žalovaný by byl bez důvodu obohacen, kdyby dostal dražební výtěžek z věci patřící někomu jinému než jeho dlužníkovi, a byl by obohacen na újmu žalobkyně, kdyby výtěžek ten dostal, ačkoli šlo o její věc.

Čís. 9902.

I žaloba podle syndikátního zákona promlčuje se ve třech letech. Promlčecí lhůta proti soudcovskému úředníku nepočíná teprve skončením předchozího syndikátního sporu proti státu a sporu o jeho obnovu.

(Rozh. ze dne 9. května 1930, Co I 3/30).

Syndikátní žalobu proti soudcům procesní soud první stolice zamítl mimo jiné z těchto důvodů: Rozsudek vrchního zemského soudu v Praze ze dne 25. září 1922 byl žalobci k rukám jeho právního zástupce doručen dne 4. listopadu 1922 a nabyl po uplynutí čtrnáctidenní dovolací lhůty moci práva. V této době byla tudíž žalobci známa i škoda i domnělý škůdce, pročež tříletou dobu promlčecí stanovenou v § 1489 obč. zák. pro veškeré nároky z důvodu náhrady škody, ne-